

Mētrienas

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde

2020. gada augusta avīze

Nr. 8 (262)

Dzīve

Vasara pašā krāšņumā.
Vēl zied pļavas, smaržo siens, briest dārzi un labība.
Bet gājputni jau nemierīgi rosās, kā tos kas sauktu
un aicinātu – kurp jūs?
Uz laimīgo zemi, uz laimīgo zemi!
Kur tad ir tā vieta, tā Laimes zeme mums katram?

Manuprāt, tās ir mājas.
Un mājas ir tur, kur mīt sirds.
Ja nebūs cieši klāt sirds, pat dzimtās mājas nebūs tā
istā vieta.

Arī es, kā gājputns, kādu laiku strādāju un dzīvoju
citur, bet sirds – tā bij palikusi šeit – mājās.
Pie pirmās izdevības te atgriezos un ne mirkli
neesmu nožēlojusi.
Un tā nu esmu savā Laimes zemē – Mētrienā, savās
mājās.

Skaidrīte Putna

Mētrienas hronika laika grožos...

VĒSTURE

Dzejniece, rakstniece un tulkotāja Daina Avotiņa teikusi – „Koks nevar izaugt bez saknēm. Tauta nevar dzīvot un attīstīties bez savas vēstures zināšanas un šodienas izpratnes”.

Mētrienā ir vairāki cilvēki, kas ik dienu pieraksta notikumus, interesantus faktus no dzīves. Par daudziem mēs varbūt pat nenojaušam... Šajā svētku numuriņā tiekamies ar trijiem no viņiem – **Ilmāru Gruduli, Astrīdu Kārklīņu un Jāni Briedi.**

Mētrienas pagasta hroniku teju sešdesmit gadus veido un notikumus pieraksta Ilmārs Grudulis. Sešdesmito gadu sākumā skolotāja Ausma Narisova bija iesākusi vēsturisku apskatu par Mētrieni. Dažus gadus vēlāk šo aprakstu turpināja Ilmārs Grudulis, uzskaitīdams svarīgākos pagasta saimnieciskos, sadzīves, kultūras un sporta notikumus. Un tā gads no gada krājās materiāls, ko vēlāk nosauca par pagasta hroniku. Turklāt Ilmāra Gruduļa personīgajā arhīvā no 1963. gada ir 57 kalendārās dienasgrāmatas. Tajās katru dienu ir ierakstītas personīgās un laikabiedru gaitas. Tur jūs atradīsiet datus par sabiedriskajām organizācijām, izrakstus no kolhoza valdes sēžu protokolēm, pagasta padomes sēžu protokolēm, Madonas rajona vairāku organizāciju lēmumiem.

Ilmāra ģimenē glabājas 50 foto albūmi par minētajiem notikumiem.

Interesantus dzīves faktus, laika ziņu prognozes un apstākļus pieraksta Astrīda Kārklīņa. Viņa par sevi stāsta – „Esmu viena no dullajiem, kuriem patīk kaut ko pierakstīt pašas zināšanai, pēc gadiem pārcilājot atmiņu arhīvus. Ja kādreiz kaut ko vēlas uzzināt, pajautā, ja varu, izpalīdzu. Esmu rakstījusi laika ziņas no 1988. gada līdz 2018. gadam. pierakstu visu, kas notiek manās mājās. Kad uzcelta pirtīņa, garāža, siltumnīca, kāds koks un kad iestādīts. 1983. gadā melioratori nojauca lielo šķūni, materiālus sev paņēmot. Pierakstu saimnieciskās lietas, cenas salīdzinājumus agrāk un tagad. Rakstu par sevi, kad lauzu kāju, gūžu operēju, kā veicās ārstēšana, kad čūska iekoda... Arī par bērniem pierakstu. Meitas Anitas ģimene no „Dimantu” mājās uz „Rīzemēm”

Jānis, Astrīda un Ilmārs.

Jānis Briedis un Astrīda Kārklīņa.

No kreisās – Valdis Narisovs, Miervaldis Tučs, Jānis Ošs, Jānis Briedis.

(tagad „Sarmas”) pārcēlās dzīvot 1995. gada 12. janvārī. Ošs Aldis uz „Akmentājiem” pārgāja 2003. gada 25. oktobrī, savukārt Podiņš Guntis ar ģimeni „Bēr-

ziņos” sāka dzīvot 1998. gada 15. martā. No 2009. līdz 2011. gadam „Uzkalnos” mājas uzcēla Andrejs Briedis. 1993. gada 7. jūnijā sabruka „Melderkalnu” šķūnis, savukārt telefonu tur ievilkā 1995. gada 10. maijā. Manās mājās – 1978. gada 21. jūnijā, 2003. gadā mainīja vodus, 2008. gada 23. jūlijā uzlika antenas uz jumta, stabu līnijas likvidēja. Mobilo torni „Vintiešos” atklāja 2002. gada 24. jūlijā. Ozolkalna estrādi – 1990. gada 23. jūnijā, bet Ozolkalna kapu laukā pirmais „gulētājs” tika glabāts 1994. gada 26. oktobrī. Pa jauno asfaltu sākām braukt 2010. gada septembrī. 2006. gada 4. oktobrī no „Zilēm” uz veikala telpām pārcēlās pasta nodaļa, uz pagastmāju – 2019. gada 14. februārī. Dainis Trops savu veikalu atvēra 2008. gada 8. novembrī. Madonas „Rimi” – 2003. gada 16. decembrī, bet lielo „Maximu” – 2008. gada 10. novembrī.

Oškalna vārdā nosauktā kolhoza priekšnieks amatu atstāja 1956. gada 22. augustā darbu pārņēma Anatolijs Dmitrijevs.

Manās mājās aku izraka 1958. gada augustā, elektrība sāka degt 1964. gada 11. augusta astoņos vakarā. Tanī pašā gadā arī „Zeltiņu” mājās mans brālis ievilkā elektrību.

Pierakstīti arī lielākie postošie

ugunsgrēki. 1963. gada 19. septembrī „Kaktiņos”, 1990. gada 27. februārī „Krūtaiņos”, 1996. gada 25. decembrī nodega Makara kūts, bojā aizgāja daudz lopiņu.

1997. gada 27. aprīlī nodega „Pilskalnu” mājas.

Saglabājušās ziņas par pastniekiem. Pastniece Lidija K. pastu sāka vadīt 1964. gada 1. septembrī līdz 1971. gada 1. janvārim. no 1995. gada 1. novembra līdz 2000. gada martam pastu vadīja Laimdota Sniedze. Neilgu brīdi no 1971. gada 1. jūnija līdz 1972. gada 31. oktobrim – Zaiga Podiņa. Lāsma Dreika mums pastu piegādā kopš 2009. gada 1. marta, pirms tam četrus gadus – Anita Keistere.

2006. gada 28. septembrī avīzes „Mētrienas Dzīve” simtā numura pasākums. 1996. gada 24. augustā viens no Mētrienas pamatskolas salidojumiem. 2005. gada 2. jūlijā pagasta astoņdesmit gadu svinības.

1996. gada 26. februārī Odzijas ezerā ļoti slāpa zivis. Daudz salasījām...

2001. gada 26. maijā Humora svētki estrādē, viesojās aktieri Svetlana Bless un Jānis Skanis, 2002. gada 25. maijā – aktrise I. Tirole. 2003. gada 31. maijā „jautrojas” pašu kolektīvi”.

Nedēļu pirms pagasta deviņdesmit piektās jubilejas svētkiem ciemojāmie pie Jāņa Brieža, māsas Saldas mājās Mūrniekos. Kāds labvēlis mums pačukstēja, ka Jānim esot vesela burtnīca ar pierakstiem par spēlēšanu pūtēju kapelā. Pieraksti sākti 1967. gadā. 176 ieraksti... Datums, kapsētas nosaukums un aizgājēja vārds. Reģistrētas visas bēres, kur vīri pūta savus instrumentus: Jānis Briedis – baritonu, Jānis Ošs trompeti, Miervaldis Tučs trompeti, Andris Utināns trompeti, Imants Špure trompeti. Pirmsākumos spēlējuši arī Jānis Riekstiņš, Valdis Narisovs. Mūzikas spēle visiem apgūta pašmācības ceļā, iemācījušies pat spēlēt pēc notīm. „Pamatskolas līmenī”, kā saka Jānis. Pirmā uzstāšanās – zaļumballe – 1962. gadā „Jošmaļos”. Pēdējos gados spēlēts tikai bērēs. Pēdējās bēres 2002. gada 12. jūlijā, kad atvadas teiktas Gunāram Liepiņam.

Vaicājam – kura tad bija mīļākā dziesma? Jānis atbild – komponista Jāņa Ivanova gabals no filmas „Zvejnieka dēls”. Šo dziesmu, ja varētu, labprāt nospēlētu Mētrienai svētkos.

Šoreiz brauciens izvērtās par jauku un sirsnīgu tikšanos. Mēs ar Valdu Otvari ciemoties pie Jāņa vedām arī Astrīdu un Ilmāru. Visi trīs mūsu pierakstu rakstītāji kavējās atmiņās, atcerējās piedzīvoto, pārdzīvoto, pārrunāja šodienas aktualitātes. Uz atvadām – kopīgs foto mājas pagalmā, kur zālē sakrituši smaržoja vasaras āboli, mājas sienu rotāja vecpuišu dzeltenie ziedi un netālu – pāri lielceļam mierīgi plūda Aiviekste. Savos viņos atmiņas auklējama...

Solvita Stulpiņa
Valdas Otvares foto

Svētku sveiciens

Aprit 95 gadi kopš Ļaudonas – Odzijas pagasts ieguva savdabīgu un skaistu vārdu Mētriena. Visādi laiki piedzīvoti, nomainījušās valsts iekārtas, cilvēku paaudzes nāk un aiziet, bet pagasts pastāv, kā dzejnieks Imants Ziedonis teica – „Tik un tā!”. Par to lai ir liela pateicība visiem mētrieniešiem.

Turpinājumā atļausos pievērsties tēmai – „Toreiz pirms 95”. Latvija tad vēl bija jauna valsts, pilnīgu neatkarību ieguvusi 1920. gada 11. augustā, noslēdzot Miera līgumu ar Padomju Krieviju, starptautiski atzīta, 1921. gada 22. septembrī uzņemta Tautu Savienībā un 1922. gada 15. februārī pieņemta konstitūcija (Satversme). Valsts prezidents – Jānis Čakste. 1925. gada 1. aprīlī stājas spēkā likums par Latvijas jauno administratīvo sadali apriņķos un pagastos. Ar šo dienu izveidots Madonas apriņķis, kura centrs vēl nav pilsēta, bet Madonas miests. Pilsētas tiesības tam tiks piešķirtas pēc gada – 7. jūnijā. Mūsu pagasts par Mētrieni oficiāli sāka saukties no 1925. gada pirmā septembra. Šī vārda darinātājs bija izcilais valodnieks, profesors Jānis Endzelīns, kas pārveidoja vietējās pašvaldības piedāvāto vārdu „Métraine”. Kopš 1925. gada janvāra pagasta valdes priekšsēdētāja pienākumus sāka pildīt Kārlis Liepiņš. Dažus mēnešus vēlāk viņš spēra vēl svarīgāku soli savā dzīvē, proti, paziņoja par aņņemšanas doties laulībā. Pagasta dzimtsarakstu nodaļas pārziņa lēmumā lasāms, ka līgavainis Kārlis Liepiņš, dzimis 1898. gada 23. decembrī, pareizticīgs, dzīvo „Jaunārēs” un līgava Milda – Milija Miežīte, dzimusi 1901. gada 10. jūlijā, luterticīga, dzīvo šī pagasta „Krūtaiņos”, 1925. gada 4. aprīlī viņi paziņojuši vēlēšanos stāties laulībā. Laulība izsludināta, šķēršļu nav. Vēlāk šai ģimenē piedzima meita Maiga un dēls Andrievs.

Divdesmitajos un trīsdesmitajos gados vissvarīgākais pasākums Latvijas un vietējā dzīvē tomēr bija lauksaimniecības pārveidošana – zemes reformas vai agrārais likums, ko Satversmes sapulce pieņēma 1920. gada 16. septembrī. Ar šo likumu visas muižas to līdzšinējiem īpašniekiem atsavināja, pasludinot tās par valsts īpašumu. Izveidoja tā saucamo valsts zemes fondu, kas apgādāja ar zemi bezzemiņus. Veidojās jaunsaimniecības, tika palielinātas siksaimniecības utt. Šī pasākuma organizatorisko pusī veica zemes ierīcības komitejas. Ļaudonas – Odzijas pagasta zemes ierīcības komiteja darbojās no 1920. gada 20. decembra līdz 1923. gada 3. janvārim. Pēc tam tās pienākumus pārņēma pagasta valde, jo agrārā reforma

Latvijā noslēdzās 1937. gadā. Mētrienā tika izveidotas ap 100 jaunsaimniecības. Jaunie zemes īpašnieki no bankām ņēma naudas aizdevumus inventāra iegādei, meliorācijai, kā arī lai būvētu dzīvojamās un saimniecības ēkas. Pagasta padome savā 1923. gada 24. janvāra sēdē uzdeva pagasta valdei rūpēties par būvniecības kursu sarīkošanu visdrīzākā laikā, jo būvēties nedrīkstēja pavisam. Zemes pieprasītāju skaits auga, un zemi saņēma arī pašvaldība, dažādas biedrības un iestādes. Viens piemērs. Dokumentā lasāms, ka 1922. gada 5. – 6. aprīlī Ļaudonas – Odzijas pagasta namā notika Centrālās Zemes ierīcības komitejas (turpmāk – CZIK) sēde. Klāt bija:

- 1) no CZIK – Šmits;
- 2) no Cēsu apriņķa zemes ierīcības komitejas (turpmāk – ZIK) – Putniņš;
- 3) no Ļaudonas – Odzijas ZIK – J. Rinkuls, J. Smalkais u.c.;
- 4) no pagasta padomes – Andrejs Apsītis („Salas”) un ap 150 pagasta pilsoņu. Dienaskārtībā: Ļ. – Odzijas pagasta fonda zemes izrentēšana un zemes jautājumu noskaidrošana.

Apspriež jautājumu par nekultivētām zemēm pagastā, kur būtu vēlamas dibināt jaunsaimniecības, šādās vietās:

- 1) Augstaiskalns „Šautenēs” – izcirtumi un mežs ap 500 pūrvietām;
- 2) Laidu siliņš – izcirtumi 15 pūrvietas;
- 3) Līču sala – vecaine, jauns mežs – 60 pūrvietas;
- 4) Medņuriests – izcirtumi 100 pūrvietas;
- 5) Dēmeniša – izcirtumi un pļavas 100 pūrvietas.

Kopā – ap 775 pūrvietas. Jaunsaimniecības uz nekultivētām zemēm dibināt no 50 līdz 60 pūrvietu lielas. Uz uzrādītām zemēm dibināt 13 jaunsaimniecības un 3 amatnieku gabalus. ... Pagasta sabiedrība pieprasa:

- 1) No Vintiešu pusmuižas 30 pūrvietas zemes, bez ēkām, pagasta darbvedim, ziņnesim, skolotājiem un nespēj-

Turpinājums 4. lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

niekiem;

2) Odzijas muižas centru ar divstāvu ērbēģi, puķu māju ar 2 pūrvietām aramzemes, daļu no augļu dārza un daļu no parka – ap 12 pūrvietām doktorātam;

3) Saviesīgā biedrība pieprasa Odzijas muižas kūti ezermalā ar 2 pūrvietām aramzemes, daļu no parka priekš kultūrāliem mērķiem;

4) Dārkopības un biškopības biedrība pieprasa muižas siltumnīcu un 10 pūrvietas zemes un sakņu dārzu; Mežniecība pieprasa sešiem mežsargiem dienesta zemi. Minētās prasības tiek apmierinātas. Bijušajai muižas īpašniecei Barbarai fon Klotai tiek ieprojektēta neatsavināmā daļa Beļavas pusmuižā ar visām saimniecības ēkām un 157 pūrvietām zemes.

Uzmanību var piesaistīt klātesošo secinājums par ezeriem. To pagastā esot skaitā ap astoņiem, no tiem – Odzijas ezers ap 120 pūrvietu liels, Baltezers – ap 30 pūrvietu, bet puse ietilpstot Ungurmuižas pagastā, Sildu ezers – ap 40 pūrvietām. Šogad to izrentēs. Kurtavas ezers – ap 300 pūrvietu liels, bet ļoti celmains un zvejai nederīgs.

Austris Apsītis

Bez lieka pompozuma, liekulības, uzspēlētās līksmības – šis Laiks uzrunā katru Cilvēku. Pagastam dzimšanas diena, kā ikvienam, kas vai kurš ir atzīmēšanas vērts. Viss, kas sasniegts, šķiet, pašu rokām veidots; viss, kas aizmirstībā palaiests – arī pašu rokām veikts. Dzīve ir tikpat skarba, cik salda – atšķirība, kura no kura punkta raugās – debesu reibinošiem augstumiem vai dubļu iekaltušām takām. Cilvēks ir vērtība, kā mums šķiet, cik paši izvērtēsim, cienīsim cits citu, godāsim darbu, mīlēsim Zemi.

Daudz laimes, Mētrienu!

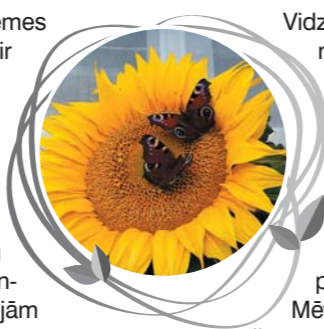
Lai mūsu svētku salūts ir skaistās augsta Zvaigznes un šampanieša kaismes migla ir mežu pļāvās balti gulstoša.

Daudz laimes, Mētrienu!

Inguna Krolle-Irbe

Mētrienas savdabības zīmes

Mētrienu – jaukais zemes stūrītis manā tēvu zemē – ir arī mana dzimtā vieta. Reizē ar personīgas piederības un dzimtas izjūtu pagasta svētkos domas rosās ap tām lietām, kas veido Mētrienas tēlu un dara to atpazīstamu un īpašu citu vietu starpā. No mana skatu punkta Mētrienā ir vairāki emocijām un nozīmēm bagāti simboli, vietas un lietas, kas veido priekšstatu par mūsu pagastu. Mākslinieka Gunāra Krojla rokas pieskāriens radījis pagasta ģerboni un Mētrienas simbolisko tēlu sievietes veidolā uz pagasta goda rakstiem. Literāti Uldis Auseklis un Leons Briedis Mētrienas ietērpuši dzejiskās valodas vārmās. Mētrienas savdabība ir vairāku vietējo cilvēku rakstītās notikumu hronikas. Kā atpazīstamības zīme man šķiet zilpelēkos toņos austais tautastērps. Centra akmens, iemiesojot veltījumu visiem, kas dzīvojuši Mētrienā, arī kļuvis par pagasta simbolu. Sava īpatnējs raksturs piemīt pagasta avīžītei „Mētrienas Dzīve”. Ausij tīkamā Mētrienas izloksne, kas pieder

Vidzemes sēliskajām izloksnēm, joprojām dzirdama mētrēniešu runā ar savu kāpjošo intonāciju un citām īpatnībām. Ievērojamo cilvēku godināšanai iestādītie ozoliņi un apraksti liecina par cieņpilnu attieksmi un pa vietējiem ceļiem veido Mētrienas goda apli. Mums ir četri simti apzinātu māju un māju vietu ar saviem stāstiem. Sildu pilskalns ir senākās cilvēku klātbūtnes liecinieks mūsu pusē. Odzijas vietas vārds glabā zudušās muižas un arī pagasta pirmo nosaukumu. Islienas upītes ūdeņi, iztekot no Islienas ezera, ik dienas sveicina divus Latvijas kultūrvēsturiskos novadus un atgādina, ka ar mūsu pagastu sākas Vidzeme. Un tas nebūt nav viss, jo katram no Jums ir vēl savi priekšstati un citas identitātes zīmes mūsu Mētrienas atpazīšanai. Lai tās cieši glabājas mūsu apziņā un veido tik nepieciešamo kopības sajūtu un spēku ikdienas darbiem, un lepnumu par to, ka esam mētrēnieši!

Lilīta Mālniece

Mētrienu! Cetrtrdaļgadsimta mana mūža pieder Tev. Te kādu sauju sēklu kultūras laukā ir izdevies izdziedēt arī man.

Te esmu iepazinusi pamatīgus cilvēkus ar saknēm zemē un zariem debesīs. Un cilvēks – tas ir galvenais.

Mētrēnieši – Jūs visi kopā esat likuši visām purva purmalītēm sudrabā atvizēt.

Lai viss izdodas arī turpmāk. Sūtu vissirsnīgākos sveicienus Mētrienas svētkos no Austrijas zaļajiem Alpu kalniem!

Kādreizējā Pamatu kultūras nama direktore

Daina Āboliņa

Novēlu attīstīties un spēt atrast veidu, kā iet līdzī laikam! Un, protams, lai bērnu un iedzīvotāju paliktu tikai vairāk!

Edgars Točs

Mētrienas pagasta jubilejas reizē un tā pastāvēšanas ilgajā mūžā, vispirms ir jāatzīmē pilsoniskās sabiedrības saliedētība un prasme labi organizēt sociālo un kultūras dzīvi. Tieši šie faktori ir kā galvenais dzinējspēks izvērīto mērķu sasniegšanai.

Tajā pat laikā šie mērķi ir kā jebkura koka lapa, kurai ir kaut kas kopīgs ar pārējām koku lapām, bet šī kopība plūst pa zariņiem, kas veido stumbra spēku un visu koku vienotību.

Savukārt sasniegtais raksturo mētrēniešu centienus realizēt vīzijas, kas atgādina, ka ikviena jauna diena ir jauna dzīve un tā ir jāpieņem kāda tā ir, bet to maina pats cilvēks. No tā izriet, ka mētrēnieši labi zina un viņiem rūp, kas un kā ir darāms arī turpmāk. Un šis mazais darāmais ir jāintegrē Lielajā darāmajā, kas ved uz sauli.

Mētrienas pagasts kā atsevišķa administratīvi nodalīta teritorija, kā zināms, ir apveltīta ar ievērojamiem dabas dotumiem, kā lauksaimniecības un meža zemēm, ūdenstilpnēm, ogošanas vietām un citiem dabas un izklaides objektiem. Taču galvenais dzinējspēks ir pagasta cilvēki ar izteiktiem centieniem cīnīties pret visu sliktu, sasniegt vispirms vajadzīgu lietu un darbību pastāvēšanu, kas nes labumu sabiedrībai.

Esmu priecīgs, ka dzimšanai un augušanai ģeogrāfiski netālu no šīs skaistās vietas, kāda ir Mētrienu, esmu labi pazīstams arī ar daudziem jaukiem mētrēniešiem, ar kuriem ir nācies pavadīt daudzus kopīgus darba un dzīves gadus.

Paldies saku vispirms Mētrienas „enciklopēdijai” Ilmāram Grudulim, ar kuru nācās būt kopā pēc Ogres mežrūpniecības tehnikuma beigšanas pat „izsūtījumā” Sibīrijā, kas Latvijas jauniešiem bija īpašs pārdzīvojums, no kā tika gūts arī dzīves rādījums. Daudz intelektuāla un lietišķa rakstura darbi ir palikuši atmiņā ar Ilgvaru Batragu un citiem. Priecājos par Izabellu un Gunāru Krojlu iedzīvošanos Mētrienā un par interesantām tikšanās reizēm ar šiem izcilajiem māksliniekiem.

Vēlētos pie teikt iepriekš fomulēt aksiomu: vājie necinās, bet spēcīgie cīnās stundu. Savukārt vēl spēcīgākie cīnās visu mūžu, kas arī ir ieraugāms Mētrienas pusē.

Neļaujiet arī turpmāk sevi vējiem locīt, sakiet daudz labestības vārdus citiem!

Turpiniet radīt paliekošas vērtības, kurām īpaša nozīme ir tam, ka tajās ieliekam ne tikai gudrību, bet arī kaut ko nezināmu, kas rosina mums meklēt arvien jaunus vērtības.

Osvalds Joksts,
Emeritus Profesors,
Dr.hab.jur.

Cilvēks pasaulē nevar dzīvot viens. Viņam ir vajadzīga ģimene, draugi, paziņas, domubiedri, līdzcilvēki. Un, jo vairāk mums rūpēs viss apkārt esošais, jo laimīgāka kļūst mūsu dzīve. Seneka teicis: „Tas, kurš dara labu citam, vēl vairāk dara labu pašam sev – ne tajā nozīmē, ka viņu par to gaidītu balva, bet gan tajā, ka apziņa, ka padarīts labs darbs, pati par sevi sniedz lielu prieku.” Pagasta 95 gadu svētkos vēlamies iepriecināt ar mazu pārsteigumu pagasta 95 vecākos iedzīvotājus un invalīdus. Novēlam mūsu pagasta iedzīvotājiem izjust došanas un saņemšanas prieku.

Solvīta Fibīga

Par Mētrienas grūti rakstīt, jo tās, pirmkārt, ir emocijas, sajūtas un tikai pēc tam vārdi. Jo tā jau tas allaž ir ar bērnišiem zemi, vietu un ļaudīm, kas ielikuši stipru pamatu dzīvei. Taču atliek tikai mazliet aizdomāties, un vārds virknējas aiz vārda, un atmiņas nav apturamas.

Mētrienu ir avižu un vēstulju smarža pastā, kur tu ik dienas ieskrien pateikt „čau” Laimdotas tantei un paņemt „Lejasskolas” avīzes. Mētrienu ir pienagaldiņš, no kura tev jāpaņem tukšās kannas, bet, kas vēl svarīgāk, tā ir laba tikšanās vieta ar Sniedzēnu un kompāniju, lai pēc tam spēlētu karenes vai indīdāņus. Mētrienu ir Birzniekantes neaizmirstamo cepumu kārba „Kalnaskolā”, kas vienmēr stāv plīsmalā pilna ar cepumiem. Un kolhoza ēdnīca, kurp vecmamma tevi sūta pēc karstām ievārījuma bulciņām, un veikals, kurā dažreiz dabūjamas ne tikai „Čo-čo-sana” konfektes un Madonas limonāde, bet katru dienu svaiga maize, pēc kuras stāv gara rinda un pirmie pie pirkuma tiek tie, kuri palīdz izkraut Maizes mašīnu. Vēl Mētrienu ir kolhoza vecais kantoris un platā palodze starp pirmo un otro stāvu, kur mēs dažreiz ar Indru sēžam un, plāpājot par svarīgām lietām, vērojam rosību

Mētrienu ir Andreja rādītāis kino, Pušmucāna peldēšanas mācības Odzijas ezerā, vasara darba un atpūtas nometnē „Bīfite” un lauku brigādē, kad jānopelna jauns ritenis. Un autobusa ekskursijas ar pedantisko, bet pasaulē labāko šoferi Edgaru mūžam ceļā esošās skolotājas Bērziņas vadībā. Mētrienu ir arī disene „Ketija” un draugu tikšanās vakari kultūras nama „būcentr”.

Jā, arī Lāpu gājiens uz Brāļu kapiem ir mana Mētrienu un ierindas skates skola... Mētrienu ir skola. Tas laikam pats būtiskākais. Mūsu mazā draudzīgā skola ar skanīgo sportazāli un rožu dobi iekšējā laukumā, ar piķa pauguriņu, kur ielipt, un Priedītēm, kur dzīvo rūķi, bet ziemā tik labi braukt ar slēpēm un ragavām.

Mētrienu ir skola, kurā mēs mācījāmies gan burtus, gan dzīvi, draudzību un mīlestību. Esmu droša, ka mums bija izcili skolotāji. Gan tie, kuri strādāja skolā, gan tie, kuri ikdienā bija ap mums kultūras namā, veikalā, kantorī un bibliotēkā.

Mētrienu un mētrēniešus, tas ne tikai skan lepni, tas ir īpaši! Saules mūžu Mētrienai!

Līva Grudule, Vecpiebalgas muzejniece

Latvijā ir daudz skaistu un brīnišķīgu vietu. Bet mēs par savām mājām esam izvēlējušies Mētrienas. Skaistu Latvijas nostūri, par kuru mūsu novadnieks U. Auseklis teicis: „Un mežā viducī brūkleņu mētra – Mētrienu”. Kas ir mājas? Katrs to saprot citādi. Mazie pirmsskolas mētrēnieši to skaidro tā:

- manas mājas ir „Saulītes”, un tur var spēlēt futbolu un lego;
- manas mājas ir netālu, un tur ir daudz meiteņu lietu;
- manas mājas ir dzīvoklis, tur dzīvo

mana ģimene. Mēs kopā skatāmies ģimenes filmu. Vislabāk dzīvot lielā mājā, jo tur vairāk vietas kakiem;

- manas mājas ir Mētrienā. Man ir patīkama māja;

- mana māja ir te, kur esmu es!

Lai katram mētrēniešim ir sava mājas sajūta! Lai ir sava nodarbošanās un mīļi cilvēki blakus! Lai vienmēr ir spēks un vēlme par kādu rūpēties! Lai Mētrienas sauktu par savējo!

Audzīnāta Aiga Ivāna un mazie mētrēnieši dārziņā

Esi aktīvs!

Pasaules Veselības organizācija **fiziskās aktivitātes** definē kā **jebkura veida ķermeņa kustības, kuras rada ķermeņa muskuļi un kuru laikā tiek patērēta enerģija**. Fiziskās aktivitātes var ietvert pastaigas, mājas uzkopšanas darbus, skriešanu, peldēšanu, spēles, aktīvo atpūtu, vingrojumu kompleksus un citas darbības, kas saistītas ar ķermeņa kustību.

Būt fiziski aktīvam ir labi dažādu iemeslu dēļ. Fiziskās aktivitātes palīdz uzturēt ķermeni formā, mazina stresu, uzlabo garastāvokli un palīdz atslābināties, uzlabo koncentrēšanās spējas un veicina produktivitāti, uzlabo miega kvalitāti, vairo enerģiju, palīdz veidot pareizu stāju, stiprina kaulus un muskuļus, attīsta un uzlabo līdzsvaru, kustības un koordināciju.

Aicinā izvērtēt savas ikdienas aktivitātes un rast iespēju iekļaut kādu fizisko aktivitāti papildus jau esošajām. Priekšroku noteikti jādod aktivitātēm, kas patīk vislabāk un sagādā prieku. Vai tā ir pastaiga svaigā gaisā, skriešana, ritenbraukšana, peldēšana, joga vai stiepšanās vingrinājumi. Tā ir katra paša izvēle, pats svarīgākais, lai ķermenis būtu kustībā.

Mans novēlējums mētrieniešiem. Esi aktīvs!

Lauma Freija, Sporta darba organizators

Ir lietas un vietas, ko vienkārši nevar aizmirst. Tās glabājas kādos slepenos sajūtu failiņos, kurus reizēm paver kāda ieraudzīta fotogrāfija, kāda sajūta smarža, saklausīta dziesma, kāds satikts cilvēks, vai reizēm – kāds nosapņots sapnis. Un tad Tevi apņem atmiņu gūzma...

Tieši tā manās atmiņās dzīvo Mētriena. Reizēm tā neliel par sevi manīt, bet reizēm, gluži pretēji, liek jo spilgti atcerēties izbaudīto un pieredzēto. Un atmiņu patiešām ir daudz! Spilgtākās no tām, protams, ir saistītas ar bērniības darbiem un nedarbiem, arī ar maniem 16 darba gadiem kori „Jūsma”.

Tas bija brīnišķīgs laiks! Mēs augām kopā – es un „Jūsma”. Tā bija mana iespēja pieslēpt savas prasmes, eksperimentēt, nostiprināt pārliecību, ka ar rūpīgu darbu tik daudz var panākt! Ar lielu pateicību un sirsniņu varu atcerēties to, cik ļoti varēju baudīt savu dziedātāju mīlestību un uzticību, un kā ar laiku auga mūsu draugu un fanu pulks, piepildot kultūras nama zāli katrā no mūsu koncertiem gan ar savu klātbūtni, gan sirds siltumu.

Man vienmēr ir šķitis, ka Mētriena ir vieta, kur mīt cilvēki, kas grib darboties. Ne tikai strādāt savu dieniško darbu, bet arī aktīvi sportot, medīt, makšķerēt, dejot, dziedāt, spēlēt teātri, gleznot, rakstīt... Būt procesā, būt attīstībā, būt radošumā... Sveicot svētkos

savu dzimto Mētrieni un visus tos, kas sevi sauc par mētrieniešiem, lai arī kurā pasaules malā tie šobrīd atrastos, tieši to arī novēlu – ticēt saviem spēkiem, sapņot, darboties, radīt!

Baiba Āboliņa-Smirnova

Mīļie Mētrienas iedzīvotāji un tie, kas sirdī mētrienieši! Novēlu ikkatram turpināt rūpēties par pagastu, kopjot savu zemes stūrīti, pulcējot pagasta pasākumus un pašdarbības kolektīvus ar savu klātbūtni! Kopā mēs VARAM!

Zane Beģe-Begge

Patiesi prieks par jubilejas gadā notikušajām pozitīvajām pārmaiņām. Tās nevar nepamanīt.

Nekas nestāv uz vietas – pārmaiņas ir bijušas un būs. Novēlu, lai Mētrienas pagasta priekšgalā vienmēr būtu gudra, inteligenta vadība un darbinieki, kas iedzīvotājus iedvesmo attīstībai un radošumam, cieņpilni saglabājot iepriekšējo paaudžu veikumu.

Lai ir vēlētājs kopīgi veidot savu Mētrieni par vietu, ar ko lepoties, jo tās ir mūsu mājas. Katrs no mums ir piederīgs un svarīgs šai „ģimenei”, kur visiem rūp gan materiālā, gan garīgā vide.

Mētrienai būs zaļot, tāpat kā tās simbolam!

Maruta Oša

Mētrienā ir manas mājas. Priedītes, Birzīte, Kunga dīķis, Jaunās mājas, Dzērvīte, Zara līcis – maza daļa no mana bērniības vīsuma, kura centrs bija Kalnaskola. Svešiniekiem šie nosaukumi neko daudz neizsaka, bet mēs, vietējie, par katru no šīm vietām droši varētu sarakstīt veselu romānu. Māju sajūta ir svarīga ikvienam, jo tikai zinot, no kurienes tu nāc, vari droši mesties iekšā nezināmajā. Novēlu, lai ir daudz labu cilvēku, kuri Mētrieni sauc par savām mājām.

Veiksmīgi!

Jānis Jaško

Vai tu zini, kas ir tas? Pagastiņš, bez kura nebūtu nekās. Lietas, vietas, cilvēki, Un, protams, mēs, jaunieši. Ir daudz lietu Mētrienā, par kurām varam teikt: TAS IR LABI!

Mums ir ezeri un upes – tas ir labi. Mums visapkārt meži un labības lauki – tas ir labi. Mums ir tāds ceļš, kāds nav citur – tas ir labi. Mūsu pagastiņā ir aktīvi iedzīvotāji – tas ir labi. Mums ir cilvēki, kas nes Mētrienas vārdu Latvijā un Pasaulē – tas ir labi. Mums ir cilvēki, kas ceļas un krīt, lai Mētrienā viss būtu labi. Un ko vēl vairāk varētu vēlēties? Tāpēc mēs uzskatām, ka Mētriena ir Vidzemes sirds, jo Mētriena ir mūsu sirdis.

Vēlējums no jauniešiem: „Lai, gadiem ejot, Mētriena kļūtu arvien labāka un labāka! Augtu cilvēku skaitā un būtu tikpat interesanti arī turpmāk. Lai nekad Mētrienas cilvēki neaizmirstu par volejbolu. Nesīsim augstu savu vārdu „mētrienieši” un būsim sava pagastiņa patrioti ne tikai vārdos, bet arī darbos!

Esam ļoti pateicīgi, ka šo vietu varam saukt par savu.

Mētrienai un mētrieniešiem būs būt, jo kur esam mēs, tur ir dzīvība!

Lai izdodas šie skaistie svētki!

Saules mūžu Mētrienai!

Esmeralda Auziņa un viņas Mētrienas jaunieši

Man šķiet, ka Mētriena ir īpaša vieta, kas noslēpusies Vidzemes nostūrī starp purviem un mežiem. Priecājos, ka esmu to atklājis! Taču vislielākais Mētrienas dārgums ir strādīgi, radoši, patriotiski cilvēki. Tādus Jūs esmu iepazinis.

Novēlu, lai arī turpmāk Mētrienai ir īpaša vieta mētrieniešu sirdīs!

Jūsu dakteris Reinis Rudzāts

Nekad un nekur savā mūžā tu nedzirdēsi skaistāka vārda par vārdu Mētriena, tāpēc nemities to daudzināt! Vēlam rast spēku un izturību grūtību un pārbaudījumu brīžos ar zināšanām, ticību un mīlestību visiem kopīgi vairot Mētrienas pagasta vareņību!

Sveicam svēkos!

Draudzīgais aicinājums.

Sākot ar 2020. gada oktobri ir izveidotas aušanas un šūšanas darbnīcas Mētrienas pamatskolas telpās. Esam priecīgas piedāvāt ikvienam pagasta iedzīvotājam apgūt šīs prasmes. Izveidosim Mētrienas pamatskolu par „radošuma darbnīcām”.

Sieviešu klubs „Ābele”

Atver savu dvēseli Mētrienai!

Man rokās pļavu ziedu pušķis, lasīts tepat Mētrienas pļavās, kur novakarēs iebrien stirnu vai staltbriežu bariņš. Tepat, kur pārlido stārķu ģimene, mācīdama jaunajiem lidošanas un izdzīvošanas prasmes, kur agra rīta stundas ieskandina dzērvju klaigas un simtiem lielāku un mazāku dziedātāju. Tepat, kur netālu tvan meža smarža un sāk ienākties mellenes un brūklenes. Mētra aiz mētras, pilnas ar krāsu toņiem, kas pat pieredzējušam māksliniekam liek ielūkoties un gūt prieku. Vēl nedaudz tālāk savu īpatnējo dabas rotu atrāda lielais Teiču purvs, pilns sarkano dzērveņu rudiņos, putnu bariem un dzīvnieku soļiem.

Katram, kas te dzimis, audzis, skolojies vai apmeties uz dzīvošanu, Mētriena nozīmē ko citu, katram ir savas atmiņas, pārdomas, pieredze un redzējums.

Man šī rāmā, klusā Latvijas vieta nozīmē manu mūžu: manu bērniību, skolas gadus Kalna un Lejas skolās, satiktos cilvēkus, manus darba kolēģus, manus visus audzēkņus, manu ģimeni, manus nodzīvotos gadus.

Dzīve patiesībā ir masku balle. Mēs bieži vien neredzam to, ko mums rāda, un domājam to, ko mums liek domāt. Bet īstenība ir pavisam cita. Un varbūt tieši tāpēc vissvarīgākā ir dzīves neredzamā daļa – uztvere, jūtas, gara un dvēseles pasaule.

Nav jau svarīgi, kā tev iet, svarīgi ir, kā tu jūties. Ja vien vari dzīvot ar atvērtu dvēseli, ja tev ir emocionālā drošība, tad viss notiek pa īstam, ja ne, tu tikai eksistē. Un Mētriena dāvā iespēju dzīvot, droši un plaši atverot dvēseli, ja vien pats esi tam gatavs.

Saka, ka Mētriena maza. Platības ziņā varbūt, bet to lielu dara cilvēki, kas ar savu darbu, domām un vārdiem liek tai skanēt un kļūt vēl sadzirdamāki un saredzamāki. Par to katram tās iedzīvotājam varu no sirds pateikties.

Šajā svētku reizē gribu sūtīt vismīļākos sveicienus visiem mētrieniešiem tuvumā un tālumā, vēlēt katrai dienai saules mirdzumu, veiksmi, darbošanās prieku un izturību. Un neaizmirst, ka Mētriena ir daļa no mūsu dzīves, no mūsu pamata un ceļa zem kājām, no rītdienas. Jo nākotne sākas pagātnē.

Ināra Krjukova

**Mētriena un
mētrienieši
pēdējo gadu
atmiņās...
Vizmas Krastas
fotoreportāža**

2020. gada augusts

2020. gada augusts

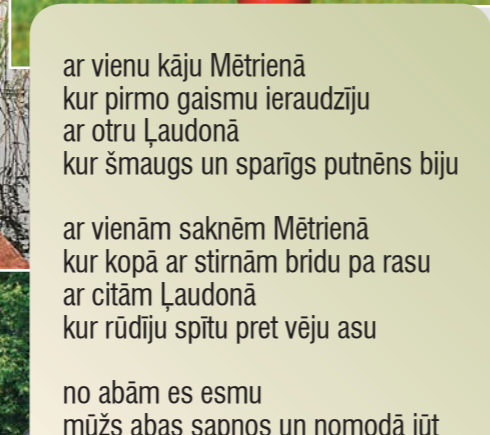

ar vienu kāju Mētrienā
kur pirmo gaismu ieraudzīju
ar otru Ļaudonā
kur šmaugs un sparīgs putnēns biju

ar vienām saknēm Mētrienā
kur kopā ar stirnām brīdu pa rasu
ar citām Ļaudonā
kur rūdīju spītu pret vēju asu

no abām es esmu
mūžs abas sapņos un nomodā jūt
un abās kādā griķu laukā par bitī
man i mūžībā gribēsies būt

Uldis Auseklis

**Sēju rudzus, sēju miežus,
Sēju auzas vairumā:
Rudzi, mieži klaipu glauda,
Auzas glauda kumeliņu.
/latviešu tautasdziesma/**

Mētriena nekad nebūtu tāda, kāda ir, bez čakliem, strādīgiem, patiesiem savas zemes mīlētājiem – cilvēkiem, kas kopj tēvu zemi.

Pavasros mēs priecājamies par melno, mālaino velēnu, ko lemesis griež, par sēklas smaržu uzartā laukā, par gotiņu pirmo danci ziedošā pieneņu pļavā. Vasara mūs lutina ar ziedošiem kartupeļu laukiem, ar vārpu skatieniem debesīs, un siena glāstošo plaukstu vālā. Ar bites dziesmu ziedā. Rudeņiem atkal savs jaukums. Ābolu briedošie plašumi, pagrabu pārpilnību un dzērveņu klajumiem. Vien ziema tāda mazliet mierīgāka...

Svētku reizē, kad svinam Mētrienas vārdam 95 gadu jubileju, vēlamies atzīmēt cilvēkus, kas ar savu nesavtīgo darbu dara krāšņu mūsu pagastu.

Paldies viņiem:

Rolands Kaļeņikovs – piena, gaļas lopkopība
Aiva Kalniņa – piena lopkopība
Aina Tropa – piena, gaļas lopkopība
Anita Keistere – piena lopkopība
Veronika Vītola – piena lopkopība
Aleksejs Krjukovs – piena, gaļas lopkopība
Ausma Fridrihsone – piena lopkopība
Artūrs Fridrihsone – gaļas lopkopība
Irēna Kraukle – gaļas lopkopība
Laimīte Pastare – piena lopkopība
Andris Družeks – piena lopkopība
Aivars Podiņš – graudkopība
Ervīns un Edvīns Kraukļi – graudkopība
Nina Stradiņa – piena lopkopība
Aldis Ošs – graudkopība
Andris Pastars – graudkopība
Iveta Lejiņa – piena lopkopība
Aivars Stafekis – piena, gaļas lopkopība
Kristīne Lapko – lopkopība
z/s „Dzelzavieši” – piena lopkopība
z/s „Cīruliši” – graudkopība, piena lopkopība
z/s „Dzērves” – gaļas lopkopība
Skaidrīte Putna – piena lopkopība
Vineta Grīnberga – aitkopība
Andrejs Briedis – biškopība
Lilīta Mālniece – biškopība
Ralfs Jefimovs – biškopība
Eriks un Kristaps Krasti – graudkopība
Aivars Seržāns – lopkopība
Jānis Malta – graudkopība
Dace Jevdokimova – piena lopkopība
Vija Jeremejeva – gaļas lopkopība
Irēna Bergvalde – graudkopība
Lāsma Dreika – netradicionālā lauksaimniecība
Selivans Frolovs – lopkopība
Andris Staļiņš – graudkopība

Mētrienieši! Svētkos jūs sveic bijusī konsultante Mētrienas pagastā Inese Podiņa. Vēl visiem izturību, latviešu spītu, neatlaidību un panākumus šajā smagajā, bet tajā pašā laikā skaistajā darbā. Lai veicas!

Materiālu sagatavoja Solvita Stulpiņa

Lai kur mani dzīves vilņi nebūtu mētājuši, Altaja novada Tjumeņas apgabalā aiz polārā loka, vienmēr sirdī palikusi tuva Mētriena. Tas viss man nācis no vecākiem, jo mans vectēvs un vecvectēvs bija no Beļavas apkārtnes. Tas no mātes puses. Domājams, ka mūsu senči bijuši Sāvienas pilsnovada tuvākās apkārtnes iedzīvotāji. Māte jau no bērnības, dzīvodama Beļavas „Audzērēs”, man stāstīja par skaistajiem siliem, ezeriem un purviņiem. Ar apbrīnu klausījos viņā, ka viņa mērojusi svētdienas vakaros garo ceļu no Eglītēm līdz Audzērēm. Tas ir vismaz desmit kilometru garumā. Mazā meitene ganīja govīs pie saimnieka Eglīša.

Vēlāk atceros kopīgos gājienus no Runciem uz Mētrienas kapiem. Bieži vien gājām sēnēs uz Bilstiņa mežu. Šis mežs bija interesants ar Pirmā pasaules kara ierakumiem.

Mīlestību pret Latvijas lielāko purvu mani iepotēja tēvs. No sākuma vezdams mani uz velosipēda. Vēlāk jau staigājām abi ar brāli no Sildiem cauri Siksalai uz Silagalu. Silagals bija mana tēva dzimtene. Un vēl šodien tēva vecāku mājas mums visiem ir vieta zināma ar intīmu auru. Pēc piecu gadu prombūtnes svešā zemē mani bija radušās neizsakāmas ilgas pēc Latvijas. 1960. gada decembrī no Murmanskas iebraucu Rīgā, apstaigājot Rīgu, nonācu pie Brīvības pieminekļa. Pirmo un vienīgo reizi Māte Latvija atstāja uz mani neizdzēšamu, paliekošu iespaidu. Kaut gan agrāk pie pieminekļa esmu bijis vairākas reizes.

Pēc atgriešanās Mētrienā visā savas dzīves laikā atcerēšos krietnos mežstrādniekus Vili Karoli, Ilmāru Kalniņu, Jāni Paegli, Valfrīdu Šutovu, Donatu Zverbuli un Pēteri Semjonovu. Prātā man paliek skolotājas Junkures audzinātā klase, kur es biju nozīmēts par vadītāju no ražošanas. Un tad vēl lieliskā sadarbība un atbalsts no saimnieciskajiem, kultūras un sporta vadītājiem.

Viņu darbs pacēla Mētrienu Latvijas mērogā. Tā mani radās sajūta, ka es nevaru iztikt bez Mētrienas priedulāju dzīvinošā aromāta ziemā un vasarā bez vaivariņu smaržas. Bez Mētrienas ezera ūdeņu zilā atspulga. Bet visvairāk mani ietekmēja cilvēki visos Mētrienas nostūros. Gan Siksalā, gan arī Silagalā. Viņu teiktais man deva spēku un audzināja pagasta patriotisma garā.

Paldies visiem mētrieniešiem, kuri daudzus gadus desmitus sadarbojušies ar mani, atbalstījuši mani un turpina rādīt piemēru sava pagasta mīlestībai.

Ilmārs Grudulis

Mētrienas pagastam 95. Un šie ir svētki visiem mētrieniešiem.

Svētkos aicinu apsveikt līdzilvēkus, godinot vietu, kur mēs dzīvojam. Cienot vienam otru, strādājām, priecājamies, gūstam mieru. Šie svētki ir kā atpūta, tas mirklis no ikdienas skrējiena, kurš ir kā atskaites punkts padarītajiem darbiem.

Vēlos teikt lielu paldies saviem kolēģiem, pagasta iedzīvotājiem, uzņēmējiem, kuri iesaistās pagasta sakopšanas, labiekārtošanas darbos. Veidosim mūsu vidi, lai varam lepoties ar mūsu Mētrienu.

Sveicu visus pagasta iedzīvotājus Mētrienas svētkos!

Valdis Broks

Mēdz teikt, ka katrs cilvēks dzīvē varētu uzrakstīt vienu grāmatu – savas dzīves grāmatu. Cik gan dažādas tās būtu un neatkārtojamas! Novēlu, lai Mētrienas grāmata rakstās koša, satura ziņā bagāta un aizvien interesanta gan mums pašiem, gan nākamajām paaudzēm!

Sveicu svētkos, Mētriena!

Jolanta, bibliotekāre

Nu jau 33 gadus Mētriena ir daļiņa no manis, un es esmu daļiņa no Mētrienas. Te ir manas mājas, mani cilvēki, mana sirds.

Te auga un mācījās mani bērni, te „augu” un „mācījās” es pati. Mācījos dzīvot, sadzīvot, izdzīvot... Mēs esam tie, kas veido pasauli sevī un ap sevi. Tagad mana pasaule ir šī vieta – maziņš punktiņš lielā pasaulē.

Novēlu Mētrienai plaukt un zelt vēl daudzus gadus!

Anita Anna Amata, bijusī Mētrienas tautas nama vadītāja

Mētrienas pagasts ir laba vieta, kur uzaukt pušelīmi, kuram interesē daba. Purviņš lejā tepat pie skolas, ezers pusstundas gājiena attālumā, un lielais un noslēpumainais Teiču purvs ar svarīgo un nedaudz biedējošo nosaukumu – rezervāts – nedaudz tālāk. Upe, uz kuru ar veļļuku var aizmīties pat divreiz dienā, lai izbraudātu to krustām šķērsām, tērpies tikai treniņbikses un kedās. Muižas parks, kura caurumainajās liepās dzīvo pūces, kovārņi un mājas strazdi. Galu galā arī kūtspaķaļas dīķis, kurā dzīvo airvaboles, kuru kāpuri ir plēsīgi un var medīt pat mazas zivtiņas un vardes.

Ezerā un upē var ķert zivis, mežos salikt būrus, cerot, ka tos novērtēs reti putni. Ezera niedrājā būvēt laipas, lai tiktu klāt noslēpumainiem līčiem. Dīķmalā meklēt jaunas spāru sugas, bet mežmalas grāvī – maksteņu kāpurus, kas savu mājiņu būvēšanai var izmantot augu daļas un sīkus gliemeziņus. Vasara tam visam ir par īsu...

Novēlu, lai šī vieta paliktu tikpat iedvesmojoša arī turpmāk. Lai upē un ezerā būtu zivis, krastos mudžētu spāres un pļāvās tauriņi. Lai parkā būtu veci koki. Lai pļavas būtu raibas no puķēm. Un mēs to visu spētu novērtēt.

Jānis Ūze

Jo svētki ir jāsvin....

Šajā grūtajā laikā, kad nezināmā ir vairāk nekā zināmā, un satraukums lielākā vai mazākā mērā valda katra cilvēka sirsniņā, īpaši nozīmīga paliek iecietība un sapratne, ka ir lietas, kuras mēs ietekmēt nevaram. Ir jāpielāgojas jaunajiem apstākļiem. Mēs nezinām, ko mums atnesīs rītdiena, jo liekas, ka pasaule jūk prātā. Brīdī, kad viss šķiet slikti, cilvēkiem jāsaprot, ka tikai kopā esam spēks. Tikai atbalstot viens otru, mēs spēsim saglabāt savu vietu pasaulē. Nedaudz jānoliek malā egoisms un jāparaugās plašāk, jo šķietami vislielākajā bezcerībā un bezizejā rodas jaunas iespējas un dzimst jaunas idejas.

Šajā pagastā esmu salīdzinoši nesen, bet saucu šo vietu jau par savu. Ir lietas, kas paveiktas un daudz kas padomā. Redzu ik dienu, ka šeit dzīvo atsaucīgi, mērķtiecīgi un strādīgi cilvēki. Neskatoties uz pārmaiņām, dažādām valdībām un vadībām. Neskatoties ne uz ko, šomēnes varam svinēt Mētrienas vārda 95 gadu jubileju. Un nav jau tikai 95 – ir daudz, daudz senākas jūsu saknes te – šajā skaistajā mežu ielokā esošajā pagastā.

Vēlu izturību un sirds gudrību. Pacelt galvu augstāk un būt lepniem, ka saknes ir Mētrienā.

Laura Biķerniece, TN vadītāja

Mētriena ir vieta, kur mēs uzauģām. Ar šo vietu mums saistās daudz atmiņu.

Pēdējos gados Mētriena ir kas vairāk, nekā vieta, kur atbraucam ciemos pie vecākiem. Tiesa, pēdējā laikā esam šeit arvien biežāk un ne tikai ciemojoties. Mētriena ir būtiski mainījusies. Pirmkārt, cilvēku ir palicis daudz mazāk, skola ir slēgta. Pārdomājot to realitāti, rodas patriotiskas sajūtas – vai varu to kā ietekmēt? Mums ir paveicies, ka ar savu darbošanos varam šai vietai palīdzēt.

Esam radījuši darbavietas vietējiem. Šovasar esam nonākuši līdz 10 darbavietām. Protams, prom no pilsētas uzņēmējam izdzīvot ir nedaudz grūtāk, kaut vai izejmateriālu transportēšanas dēļ, jo izmaksas ir daudz lielākas, kā būtu strādājot lielākā pilsētā, tuvāk galvaspilsētai. Patriotisms mūsu gadījumā ļauj „norīt” šīs papildus izmaksas.

Vēlamies ticēt, ka šis ciemats nepazudīs. Droši vien mēs vieni būtiski situāciju nespēsim mainīt, bet esam gatavi mēģināt. Ir sajūta, un ticam, ka daudziem gan esošajiem, gan bijušajiem mētrieniešiem arī ir labas idejas, kas varētu palīdzēt šai vietai iegūt pavisam citu elpu.

Mums abiem likās svarīgi, ka, aizbraucot prom, mēs neaizmirsām savas saknes. Uzņēmumu veidojām ar domu, lai aizbraucējus dabūtu atpakaļ uz mājām – un tas ir izdevies. Mums ir arī darbinieki, kas līdz šim pārsvarā bija strādājuši ārzemēs. Protams, ārzemēs vai lielākā pilsētā var nopelnīt vairāk, un tas pieradina dzīvot savādāk. Īstermiņā lielāks atalgojums ir motivējošs, pat ja dara darbu, kas nepatīk. Taču ilgtermiņā cilvēks izvēlēsies darīt darbu, kas patīk, dzīvot vidē un vietā, kas patīk. Kaut kad līdz tam nonāk katrs.

Šobrīd tendences parāda to, ka agrāk visi bāzējāmie lielās pilsētās, tad tagad gan „Covid-19” ietekme, gan viss pārējais ir iedevis stimulu cilvēkiem meklēt īpašumus laukos. Vieta, kurā noteikti daudzi tagad vēlētos dzīvot, ir māja mežā ar labu internetu. Tā jau būtu greznība.

Mētrienieši ir dažādi, vieni šeit dzīvo un strādā, citi atbrauc tikai brīvdienās. Vēlam katram atrast sevī pietiekoši daudz spēka un enerģijas, lai turētu saikni ar Mētrienu. Lai gribētos te būt un palikt, un spēt dzīvot šeit pilnvērtīgi. Un, ja kāds ir prom, tad rast laiku un iespēju šeit atbraukt ciemos un satikt savējos.

Lauris un Aivis Mitenieki, SIA „Mitthus” īpašnieki

Mētrienā dzīvojot, jūtos labi. Kontakti ar citiem nesana daudz. Ir draugi tuvākā apkārtnē un arī Mētrienā, bet bieži, diemžēl, nesana tikties. Izvēlējos šeit dzīvot, jo labs kaimiņš – Teiču dabas rezervāts. Esmu drošs, ka nekādu fabriku blakus neuzbūvēs. Tādā ziņā ir nosacītas cerības uz tīru vidi. Meklējot lauku mājas, īsti neskatījos uz noteiktu vietu. Šeit viens no iemesliem bija tas, ka bija draugi, podnieki Dumpji, un labais „kaimiņš”.

Un ne katram latvietim ir savs pilskalns. Tas savā ziņā uzrunāja. Brīdī, kad iegādājos šo īpašumu, skatoties apkārt, vide bija neskatīta. Tas man ir svarīgi.

Nezinu, cik tas ir ticami vai reāli, bet novēlu, lai mētrieniešu paliek vairāk. Izturību un spēku te palikt. Iebraucējiem no malas novēlu darboties ar azartu un dzirksteli. Lai te – Mētrienā – atrastu to savu īsto vietu.

Andrejs Briedis, Z/S „Priēžukalns” bitenieks

Līksmai dienai – putnu dziesmu,
Aukstai – ugunscura liesmu,
Labam miegam – jūras šalku,
Lielām slāpēm – rasas malku,
Karstai dienai – vēju lēnu,
Nogurumam – vēsu ēnu,
Skumjām – pūpolmīkstu glāstu,
Tukšiem brīžiem – brīnumstāstu,
Tumšai naktij – zvaigžņu lietu,
Sirdī milai – siltu vietu!

Saulaini sveiciens
Lailai Iesalnieci jubilejā!
Mētrienas pagasta pārvalde

Mētriena! Sveicam svētkos!

Lai mūsu sirdis pukst par Mētrienu un tās ļaudīm!
Lai mētrieniešiem nekad neapsīkst labu darbu, ar ko lepoties, labu ideju, ar ko dalīties, un labu vārdu, ko rakstīt „Mētrienas Dzīvē”!
Ar interesi lasīt mūsu avīzīti, čakli un atvērti piedalīties tās tapšanā!

Paldies, ka esat kopā ar mums. Paldies, ka lasāt. Paldies visiem, kas neatsaka. Šoreiz vislielākais lepnums un gandarījums par jums, mētrienieši! Veidojot šo svētku numuriņu, uzrunājām daudzus gan tuvomā, gan tālumā esošos. Neatteica neviens... Sirsnīgs paldies jums par to! Par uzticību, par laba vēlējumiem, iedvesmu un ticību nākotnei. Bez jums nebūtu arī mūsu avīzītes... Lai mums visiem skaisti svētki.

Jūsu „Mētrienas Dzīvēs” veidotāji

„Es labprāt paliktu Latvijā” – tā saka Intars Tumanovs, Jautāts, vai viņš varētu dzīvot Kurzemē, Latgalē vai kaut kur citur Latvijā, Intars atbild viennozīmīgi nē! Viņam Aizezere ir Latvija. Mētriena ir Latvija ar lielu mežu bagātību un savu skaistumu. Intars bija, ir un būs savā sirdī Mētrienas patriots un kaislīgs mednieks.

Mētrienieši Intaru vislabāk pazīst kā mednieku, jo par viņa trofejām ik pa laikam rakstām pagasta avīzē. Taču viņa darba gaitas Vācijā un viņa darba spars, un entuziasms daudziem varbūt nav zināms.

2011. gadā Intars uzsāka savas darba un skolas gaitas Vācijā, apgūstot „Stuckateur” (restaurators – apmetējs) izglītību. Viegli tas nebija, jo valodas zināšanas Intaram sākumā bija tikai sarunvalodas līmenī. Taču ar savu degsmi un viņa toreizējā skolotāja, darba audzinātāja Johana Ziberta palīdzību Intars sasniedza ļoti daudz. – Viņš ieguva ne tikai profesiju, bet arī piedalījās vairākos konkursos, kuros ieguva labākā jaunā restauratora – apmetēja titulu, tiem sekoja konkurss visas Vācijas mērogā, iegūstot 6. vietu. Tas viss tikai nieka 2 gadus. Skolu beidza kā gada labākais. Apbrīnojama uzņēmība, izturība, kā arī gribasspēks!

Lai arī pastāvējusi doma visu mest pie malas un atgriezties atpakaļ Latvijā, Intars nenozēlo, ka ir beidzis skolu Vācijā un ieguvis profesiju.

Mētriena un Aizezere ir viņa mājas, kur vienmēr atgriezies, taču Vācijā ir daudz lielākas iespējas turpināt izglītību savā jomā – viņa profesija saistās ne tikai ar veco jūgendstila un baroka stila ēku atjaunošanu, bet arī ar iekštelpu un fasāžu apmešanu. Viens no materiāliem, ar kuru Intars ļoti daudz un labprāt strādā, ir māls – videi draudzīgs un ekoloģisks materiāls. Šajā jomā Intars ir padziļinājis savas zināšanas un pielieto tās, atjaunojot un renovējot vecās mājas.

Vācijā Intaram darba netrūkst – nepaiet ilgs laiks, kad klienti viņu burtiski „saož”, kaut arī tikai salīdzinoši nesen aizbraucis.

Jau vairākus gadus Intars ar savu firmu SIA „BaltBau” realizē daudzu vāciešu sārņu objektus. Uzņēmumu reģistrējis un nodokļus maksā šeit – Latvijā. Mētrienā regulāri atbalsta makšķerēšanas sacensības un nereti arī kultūras pasākumus.

Vācija pagaidām ir darbavieta, kurā viņš sevi un savu firmu ir pierādījis, jo klientu netrūkst. Taču Mētriena ir un paliek viņa dzimtene, Aizezere ir Intara miera osta, un atbraucot šeit, – medības, viņa lielākais hobijs.

Intars nav atmetis domu savu iegūto pieredzi pielietot Latvijā, kas arī izdosies, zina viņa neatlaidību un darba sparu.

Vēlēsim, lai Intaram idejas nekad neaptrūkst un visas pārtop darbos!

Intaru Tumanovu uzrunāja Laura Biķerniece

Daina Podniece

28.05.1943. – 09.08.2020.

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Skumjas ienākušas arī manā mājā, saņemot ziņu – mūžībā aizgājusi kaimiņiene Daina, kuru jau piecdesmit vienu gadu par tādu uzskatīju.

Pie pasta kastītēm satikāmies, aprunājāmies, dārzā apspriedām augošo puķu šķirnes. Bija kafijas saieti jubilejās... Atmiņā kopā nostrādātais laiks fermā, lauku brigādē, cilājot smagos maisus klētī, neskaitāmas minerālmēslu mašīnas izkrautas, puteklji līnu fabrikā...

Redzēju uzaugam bērņus, mazbērņus, Dainas un Alberta aprūpētus... Nebūs vairs kaimiņienes, kas pār lauku uzsauks – vai nevajag asteru stādus... Skums pēc saimnieces skaitās gladiolas...

Albertam novēlu vēl ilgi dzīvot, uzturēt možu garu, tipinot ikdienas gaitas. Ceru, ka bērni un mazbērni neaizmirsīs mīlīgo „Zeltiņu” māju pavardu... Lai cilvēks stiprs ceļas, izmests sāpju krastā...

„Dreimaņu” Astrīda

Par prieku sev un citiem

PAGASTĀ

Skaista mana tēva sēta tik cēlai vietņā.
Vis apkārtnī liepu koki,
vidū zieda ābelīte
/latviešu tautasdziesma/

„Es jau tik priekš sevis... man jau te nekā daudz nav...” ar šādiem vārdiem, latvieša cienīgā pieticībā, mūs sagaida katrā sētā. 13. augustā viesojāmie Mētrienas tautas nama izsludinātā skaistāko dārzu un lauku sētu konkursa pretendenti mājās. Tikai sarunas gaitā, lēnām apskatot krāšņās un bagātīgās puķu dobes, atskārstam, ka darīts ir daudz un ilgi. Darīts ir gadu padesmitiem un pat gadu desmitiem. Darīts sev un saviem mīļajiem par prieku. Rakts un stādīts, pārstādīts un kopts. Gadu no gada. Brīdī, kad dzirdami šie stāsti par uzcītīgajiem iedzīvotājiem, par nenogurstošu darba sparu un tikumu – sirdī pārņem lepnums par saviem līdzilvēkiem. Un tādu mūsu pusē ir daudz, to zinām katrs – tik tā mūsu pieticība un klusais, kautrais – „es jau neko...”

„Akmētāji”

Terēzes Zverbulles mājas pagalmā.

Marinās Tropas lolojums.

Rezultātus, kā jau solījām, paziņosim LR proklamēšanas dienas koncerta laikā novembrī.

Lauras Biķernieces teksts un foto

LĪDZJŪTĪBA

Tikai palikt līdz pēdējai elpai dzīves, darba un vasaras vidū.
/Ā. Elksne/

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUSI

2020. gada 9. augustā 77 gadu vecumā mirusi
Daina Podniece.

Lai vieglas smiltis aizgājējai un patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

Aizgājējas Dainas mūžs ir saritināts cieši dzīves kamolā. Ja spētu to atšķetināt, tad vidū būtu skolas gaitas, jaunība un mīlestība. Bet visgarākais pavediens būtu darba gadi.

Daina dzīvē saticības, mīlestības, darba gudrības sēklas ir pratusi sēt auglīgā zemē. Paldies par to.

Izsakām patiesu līdzjūtību dzīves draugam Albertam un visiem tuviniekiem, pavadot Dainu uz mūža māju...

Bijušie pašdarbnieki no visvecākās paudzes

Draudzības koncerts Ludzas Tautas namā „Dziesma mūs vieno”

KULTŪRA

Šā gada 1. augustā Mētrienas Tautas nama sievietes vokālais ansamblis „Lai-Kā” kopā ar Ludzas tautas nama vokālo ansambli „Iedvesma” piedalījās draudzības koncertā „Dziesma mūs vieno”. Abu kolektīvu vadītāja – Sanda Paškeviča.

Pirms koncerta notika mēģinājums Ludzas tautas namā, kā arī ekskursija profesionāla gida pavadībā. Kopā ar „Iedvesmas” meitenēm Ludzas amatnieku centrā tika nobaudīti tradicionālie latgaļu ēdieni, apskatīti pilsētas skaistākie skati, varenākie arhitektūras objekti, gūts īss ieskats Ludzas vēsturē. Jauks un aizkustinošs mirklis bija vienošanās kopdziesmā vecākajā koka sinagogā Baltijā – Ludzas Lielajā sinagogā. Jāteic, ka skanēja ļoti labi!

Koncerts sākās pulksten 16.00 ar kopdziesmu latgaļu valodā „Tovs mīrs”. Koncerta laikā katrs kolektīvs uzstājās ar savu repertuāru, tika dziedātas kopdziesmas latviešu un latgaļu valodā, kā arī izpildīta viena dziesma angļu valodā. Pasākumu krāšņāku darīja Sandas Paškevičas un mūzikas studentes, arī šī pa-

sākuma vadītājas, Deinas Misānes duets un skanīgais solodziedājums. Par jautru noskaņu un teatraliem elementiem koncertā bija parūpējušies Lelde Grudule un Viktors Aleknavičs.

Koncerts noritēja gaišā un pozitīvā noskaņā, priecēja un mazliet kā izaicinājums bija iespēja uzstāties lielā, labi apskatotā un apgaismotā zālē.

Paldies Mētrienas pagasta pārvaldei

un Tautas nama vadībai par finansiālu un morālu atbalstu, paldies šoferītim Viktoram un vislielākais paldies Ludzas tautas nama kolektīvam „Iedvesma” par uzaicinājumu piedalīties koncertā! Ar nepacietību gaidīsim uz sadraudzības koncertu Mētrienā!

Zana Beģe-Begge

Foto no ansambļa personīgā arhīva

Spēļu vakars

JAUNIEŠU CENTRĀ

Pirmais pasākums bērnu un jauniešu centrā, kuru nu jau tautā varam dēvēt kā „CENTRIŅŠ”, notika spēļu vakars „Asinām prātu”.

Kāpēc spēļu vakars? Tāpēc, ka balsoties uz aptaujas rezultātiem, kura tika ievietota sociālajā vietnē facebook, vairā-

Telpas ir saulainas un mājīgas.

kums rakstīja, ka vēlētos jauniešu centrā spēlēt galda spēles. Un kāpēc „CENTRIŅŠ”? Tāpēc, ka aptaujā lielākā daļa bija par šādu nosaukumu. Mums patīk.

Tad, kad uzsāku darbu šeit, satikos ar Madonas bērnu un jauniešu centra direktori Aldu Eglīti, kas piedāvāja rakstīt projektu, kurā bija iespēja iegūt 200 eiro pasākumam, ko piešķir Madonas novada dome. Izdomāju, ka rīkošu spēļu vakaru, jo galda spēles man bija vajadzīgas. Kē-

Spēlējām badmintonu.

ros pie projekta rakstīšanas. Nebija viegli, jo katra lieta un tās cena ir jāuzskaita konkrēti. Braukāju pa veikaliem, pētīju cenas. Madonas novada dome izvērtēja manu projektu un piešķīra naudiņu galda spēļu iegādei. Tagad manā īpašumā ir 15 galda spēles, divi badmintonu komplekti un kancelejas preces. Viss ir, tikai jāriko pasākums. Izliku afišu gan pie afišu dēļa,

gan ievietoju sociālajā vietnē facebook. Uz pasākumu ieradās necerēti daudz jauniešu, jo bieži nākas dzirdēt, ka Mētrienā nav jauniešu! Varu apgalvot droši un pārliecinoši, Mētrienā jaunieši IR! Mums bija jautri, jo uz pasākumu ieradās dažāda vecuma jaunieši, kuru vidējais vecums bija 13 gadi. Atsauksmes bija labas, tāpēc prieks censties.

Paldies Aldai Eglītei par šādu iespēju, Laurai Biķerniecei par milzīgo atbalstu, Lilitai Podiņai par atbalstu spēļu vakarā, paldies mammai par kūkām un pirāgiem un visiem, visiem, kas palīdzēja ierīkot telpas.

Esmeralda Auziņa,
jauniešu centra vadītāja
Foto no personīgā arhīva

Pludiņmakšķerēšanas sacensības Aiviekstē pie Mūrnieku tilta „Kroņa kauss 2020”

MAKŠKERĒŠANA

Spītējot pasaulē notiekošajām dižkibelēm un Sahāras tuksneša cienīgai svelmei, makšķerēšanas entuziasti satikās Aiviekstes upes krastā. Agrā 9. augusta rīta stundā vīri un dāmas pulcējās, lai aizvadītu 5 azartiskas stundas, mēģinot noķert vislielāko lomu. Lai padarītu sacensības interesantākas, šoreiz biedrība „Odzienes ezers” sarīkoja pludiņmakšķerēšanas mačus upē.

Kopā atbrauca 28 makšķerēšanas sporta piekritēji, to skaitā divas dāmas un viens jauniešs. Dalībniekus vērtējam gan komandās, gan individuāli.

Aiviekstes upe daudzām no dalībniekiem dāvāja brangus lomas, citiem tik ļoti nepaveicās – bet tāds tas sports ir. Galvenais ir pozitīvas emocijas un kvalitatīvi pavadīts laiks kopā ar saviem interešu biedriem. Lomos redzējām sapalus, brekšus, asarus, raudas un auslejas.

Pēc sacensību beigām un lomu svēršanas absolūts uzvarētājs vīru grupā bija Andris Turkins, kuram izdevās noķert vislielāko lomu. Kopējais Andra saķerto zivju svars bija apaļi 10 kilogrami. Līdz ar to Andris palīdzēja saviem komandas biedriem Valdim un Ilzei Barūkliem izcīnīt arī pirmo vietu komandu kopvērtējumā. Kopā šī komanda uz svēršanas brīdi uzrādīja 13,430 kg noķerto zivju. Šis tandēms jau tradicionāli startēja ar nosaukumu „Vecie līņi” un šķiet, tas kā allaž nes viņiem veiksmi. Otrajā vietā, Mētrienas komanda, kura sastāvēja no jau

Mūsējie – Genādijs Sinkevičs, Rolands Kaļeņikovs, Andris Broks.

Komanda „Mēs kopā”.

Laudonas komanda „Vecie līņi”.

tradicionālā Mētrienas komandas vīru trijnieka – Rolanda Kaļeņikova, Andra Broka un Genādija Sinkeviča. Mētrienieši kopīgiem spēkiem noķēra 12,210 kg zivju. Aiz tās laimīgi un necerēti trešo vietu izcīnīja Linards Leimanis, Andris Sorokins un Viesturs Zavaļskis, kuri pie reģistrēšanās apvienojās komandā „Mēs kopā” – un kopā spēja tiesniešiem uzrādīt 6,330 kg smagu lomu.

Attiecīgi otrajā un trešajā vietā individuālajā vērtējumā vīru grupā – mājinieki mētrienieši Rolands Kaļeņikovs ar 4,555 kg zivju un Andris Broks, kurš tiesniešiem uzrādīja 3,960 kg lielu lomu.

Ja vīriem bija ko pacīnīties un konkurence pietiekoši liela, tad dāmām bija vieglāk. Abas, kuras reģistrējās, sadalīja medaļas draudzīgi. Ilze Barūkle pirmā – ar 1,680 kg kopējo zivju svaru un Ginta Kļaviņa otrā ar 0,355 kg smagu lomu.

Bez spriedzes iztika vienīgais jauniešu grupas pārstāvis Sandis Sorokins, kurš veiksmīgi tika pie 3,020 kg smaga kopējā zivju loma, pārspējot pat pieredzējušus vīrus, un pelnīti varēja saņemt zelta medaļu savā grupā.

Neatņemama sacensību daļa ir balva un diploms lielākās nozvejotās zivs īpašniekam. Šoreiz šeit bez pārsteigumiem, jo Genādijs Sinkevičs ir sapalu meistars un krastā no upes pārnasa 1,145 kg smagu zivi.

Biedrība „Odzienes ezers” saka sirsnīgu paldies sacensību atbalstītājiem Rolandam Kaļeņikovam, Andrim Brokam, Z/S „Vintieši” un Aigai Freijai.

Laura Biķerniece
Aigas Freijas foto

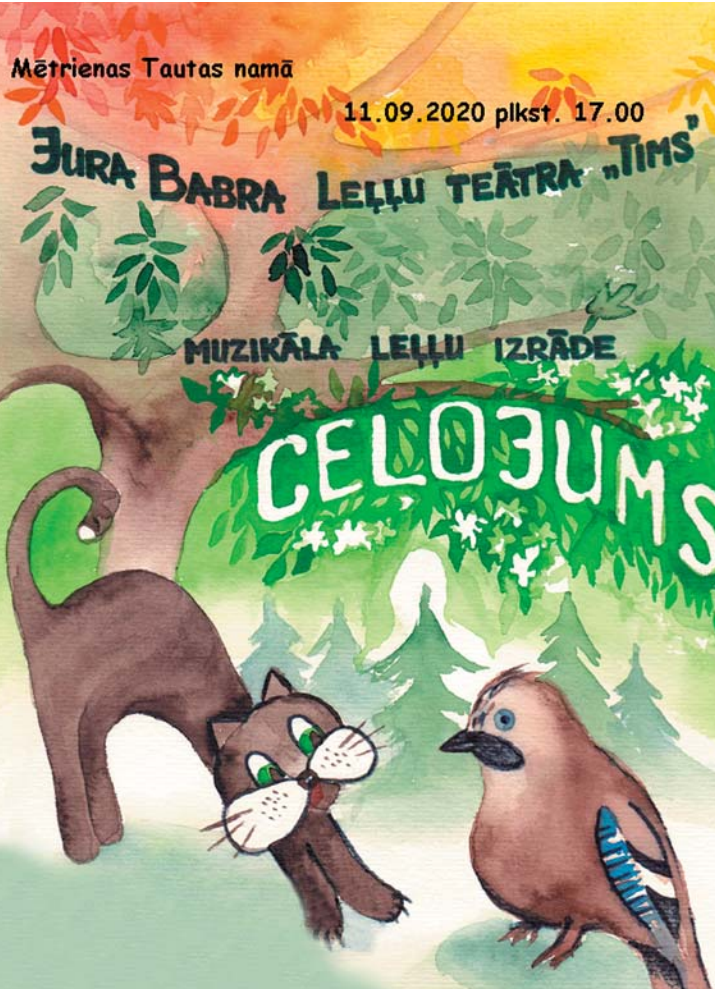

Mētrienas Tautas namā
11.09.2020 plkst. 17.00

JURA BABRA LEĻĻU TEĀTRA „TIMS”

MUZIĀLA LEĻĻU IZRĀDE

CEĻĻOJUMS

Muzikālajā pasākā ir stāsts par kaķi, kurš nolēmis apceļot pasauli. Savā pirmajā ceļojumā kaķis nomaldās mežā, kurā viņš satiekas un iepazīstas ar iepriekš nezināmajiem zvēriem un putniem. Ceļojuma laikā kaķim nākas piedzīvot gan prieku, gan vilšanos.

Muzikālās izrādes laikā visi notikumi tiek ieskandināti ar latviešu tautasdziesmām.

Ieejas maksa – 2,- eiro

Augusts īsumā

- 01.08. Sieviešu ansamblis „LaiKā” koncertē Ludzā.
- 01.08. Mētrieniešu piedalīšanās Ļaudonas pagasta svētkos.
- 01.08. Pagasta zemnieku saimniecības sāk graudaugu ražas novākšanu.
- 02.08. Mētrienas kapu svētki Ļaudonā.
- 05.08. Valsts meteo dienests pasludināja Latvijā lielu karstumu: līdz 10. augustam.
- 08.08. Piļu medību sezonas atklāšana.
- 08.08. Svētceļinieku grupa ierodas Mētrienā.
- 09.08. „Kroņa kausa” izciņa Aiviekstē.
- 14.08. 77 gadu vecumā Ozolkalna kapu laukā guldīta Daina Podniece.
- 22.08. Novada uzņēmēju dienas Mētrienas pagasta „Ozollejās”.
- 29.08. Pagasta svētki.
- 24.08. – 26.08. Dienas nometne bērniem Mētrienas tautas namā. Organizē mākslinieku Krollu ģimene.
- 29.08. Pagasta sporta svētki.
- No 01.08. līdz 30.08. Futbolistu treniņš skolas sporta laukumā. Notikumus apkopoja **Ilmārs Grudulis**

MĒTRIENAS TAUTAS NAMĀ
13. SEPTEBRĪ 16:00

R. BLAUMAŅA MADONAS TAUTAS TEĀTRA
LEONA BRIEŽA JUBILEJAI VELTĪTS DZEJAS UZVEDUMS

**no
kurienes
nāk
dzejnieks**

piedalās: A. Novīks, A. Ģērķe, I. Zosāre, M. Zavacka, J. Seilis, grupas "Credo" mūziķis A. Alksnis, scenogrāfija: I. Spridzāns, kostīmi: A. Novīks, gaisma: Dz. Bērziņš, skaņa: A. Vecozols, režisore: A. Špure

IEEJA BEZ MAKSA

13. SEPTEBRĪ
PLKST. 15:00
LAUKUMĀ PIE «KRASTU» MĀJĀM

**PIEMIŅAS
LIEPAS
STĀDĪŠANA**

**MŪSU NOVADNIEKAM
DZEJNIEKAM**

**LEONAM
BRIEDIM**

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde. Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031. Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa. Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola, Līga Pastare, Marija Beģe-Begge, Laura Biķerniece, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA "Erante" tipogrāfijā. Tālr. 25767030